

Libertas

hette en ung tysk kvinna, som den 22 december 1942 efter svåra förhör och fängelsevistelse avrättades av nazisterna för att hon tillhört en motståndsrörelse. Till sin mor och sina närmaste skrev hon dödsdagen två brev, det senare av dessa skrivet i hopp att det skulle nå dem, om det första inte utlämnades av myndigheterna. Båda har emellertid kommit i de anhörigas händer, och modern Thora zu Eulenburg, har låtit dem bilda avslutning av ett litet häfte med dikter av dottern Libertas, en del av dem skrivna i fängelset.

I det första av de två avskedsbrevet bestämmer hon vem som skall få hennes ackordion, hennes Leica-kamera m m och skriver till modern: "Fördela i övrigt allt efter gottfinnande och se till att du bereder så mycket glädje som möjligt – mitt enda bekymmer är att jag under min livstid inte har gett människor mer."

Det andra brevet slutar med följande ord:

"Jag fann min fulländning, min egen död, en större nåd hade inte kunnat beskäras mig än detta." Och: "gör det inte för mig 'på ar sidan' svårt med tårar – gläd er med mig. Jag har det bra."

Ditt barn.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - REVOLUTIONÄRER, GERILLALEDARE, MOTSTÅNDSMÄN OCH MARTYRER)